

EGY ISMERETLEN CSODABOGÁR DANTE SÍRJÁNÁL

Igen, elég nagy butaság részegen templomba menni.
És még csak nem is ittam elég bort tegnap este.
Épp csak annyit, hogy majdani tervem gondolkodás nélkül
végrehajtsam. Bementem Szent Ferenc üres templomába,
Dante sírjához, letérdeltem,
ahogy a szent szokás kívánja, imára kulcsoltam a kezem.
De mintha egy még meggondolatlan gondolat
szélörvénye készítené, már-már előbújt szarvacskái ösztökélnének,
hirtelen felugrottam és átrohantam a templomon.
Az oltárnál megálltam. Egy kereszt lógott fölötte, hat
gyertya égett rajta. És itt a részeg gondolat elöntötte az agyamat,
egyik gyertyát a másik után ragadtam meg, és mindet áthordtam
Dante sírjára, a batyumból papírt és
tollat vettem elő, és a váratlan fényben ezeket a szavakat írtam:
EZ MIND A TIÉD. MÉLTÓBB VAGY RÁ, MINT AZ OTT...
A KERESZTEN. A papírost a sírra tettem,
és sietve távoztam, nehogy meglásson valaki.

HÁFIZ SZERETŐJE ARRÓL, MILYEN VOLT SZERETKEZNI A KÖLTŐVEL

62 Azt kérded, hogyan szeretkezett?

Csukott szemmel minden kiolvasható.

Csak így érzed meg a régi illatot, csak így csendül a kupa bor.

Épp úgy hallod majd, mint én, amikor hozzám ért a keze,

hogy szólnak a dobok és a harangocskák, a fuvolák és a szitár,

a csillagok és a mezők, a homok és a tenger,

csakis úgy látsz a kupa legmélyére,

és pillantod meg a fény első villanását.

Háfiz úgy tudott szeretni, mint a megtestesült vágy.

Csak fellobban, s már üvölt, a szépség minden mozdulata növeli,

máris tűz és máris víz,

kicsit kergetőzik, akár a szél,

miközben szilárdan tart meg, akár a föld.

A testével álmodott, a lelkével virrasztott,

lelkéből vetkezett ki és pucéran táncolt,

tudott élni, akár a nap, élni akár a hold.

Néha férfi volt, máskor nő.

Háfiz úgy tudott szeretni, mint a megtestesült mámor.

Amikor a paradicsomról prédikáltak neki, boroskupát vett a kezébe.

Ágyunkat borral locsolta végig.

Maga lett a varázslatos megbotránkozás,

közelében hamarabb vörösödtek meg a rózsák.

A zabolátlan szent imádta saját álmait,

a testet és a virágokat, a madárdalt,

a harmatot és a csontokat, a csillagok mágikus tűzét.

Csak az álszent barmokat kergette el.

SZEMNÁNI AZ ANGYALI LÉLEKRŐL

Érdekel, hogy ismerheted meg Gábielt, a te lelkedet?

63

Egyetlen tollát sem éred, ha csak homokot szórsz.

Egy lehelete sem érint, ha csak holt vizet iszol.

Egy másik sivatagba kell elzarándokolnod, más forrásra lelni.

Ott majd eloltod szomjadat, és a víz tüzéből madár röppen fel.

De szivárványa árnyat vet rád, mint széles e földre.

Ott csillapul majd éhed, ha meglátod Qáf hegyét.

Susogj, és susogj újra, amíg az éj ki nem törli az arcod.

Susogj és susogj újra, míg nem az ő susogása lesz.

Susogj és susogj újra, míg meg nem hallod az Angyalod szavát.

Mindazok Angyala ő, akik hűek a Szerelemhez.

Csehy Zoltán fordításai

Adam Borzič (1978): cseh költő, műfordító, pszichoterapeuta. Versei a *Nyugat-keleti tükrök* (Západovýchodní zrcadla. Malvern, 2018) című kötetéből valók, mely Goethe *Nyugat-keleti divánjának* bűvöletében fogant.

